

ת"פ 20543/01/11 - מדינת ישראל נגד אלירן אהרונ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20543-01-11 מדינת ישראל נ' אהרונ
תיק חיצוני: 6120-2313/2010

כב' השופטת דנה כהן-לקח	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
אלירן אהרונ	נאשמים

החלטה

החלטה זו עניינה בחיוב הסנגור, עו"ד חן, בהוצאות אישיות בגין התנהלותו.

1. תיק זה היה קבוע לשיבת המשך הוכחות ליום 22.10.2014. מועד זה נקבע עוד ביולי 2014, לאחר שמועד הוכחות קודם שנקבע לימי פגרת הקיץ בנוכחות הצדדים, נדחה לבקשת ההגנה בשל נסיעת הסנגור לחו"ל ובשל גיוס עד-הגנה ללחימה במבצע "צוק-איתן". בהחלטתי מיום 27.7.2014 צוין במפורש כי במסגרת מועד ההוכחות שנקבע ליום 22.10.2014 בשעה 10:30 ואילך יישמעו: "המשך פרשת התביעה, פרשת ההגנה וסיכומי הצדדים בעל-פה עד תום, ללא הגבלת זמן. הצדדים יבואו מוכנים בהתאם". בעקבות כך, שוריין ביומנו של בית-המשפט כל יום הדיונים (החל משעה 10:30 והלאה) לצורך שמיעת התיק עד סיומו.

יתרה מזאת; ביום 1.10.2014 - כשלושה שבועות לפני מועד המשך ההוכחות - התקיימה בפני מותב זה ישיבת תזכורת במעמד באי-כוח שני הצדדים והנאשם, במסגרתה הוזרה שוב הנאשם על מועד דיון המשך ההוכחות, בנוכחות סנגורו. בפרוטוקול הדיון צוין כך: "בית המשפט מבהיר בצורה מפורשת, שמועד שמיעת ההוכחות בתיק נדחה פעמיים...מובהר בזאת לנאשם, בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים, שמועד ההוכחות הקבוע ליום 22.10.14 הקבוע לשעה 10:30 ואילך יתקיים במועדו, ולא ידחה פעם נוספת לצורך השגת הצו או הבאת עדי הגנה".

2. הנה כי כן, הן הסנגור והן הנאשם ידעו על מועד ישיבת המשך ההוכחות ואף הובהר כי לא תינתן דחייה נוספת במועד הדיון. דא עקא, ביום 19.10.2014 - כשלושה ימים בלבד טרם מועד המשך ההוכחות - הגיש הסנגור לבית-המשפט בקשה לדחיית מועד, בנימוק כי: "נוהל מו"מ לגבי המשך התיק, כמו כן מאחר וב"כ הנאשם ישהה במועד זה בחו"ל מיום 17.10.2014 עד יום 23.10.2014. רצ"ב כרטיס טיסה". מנימוקי הבקשה הנ"ל עולה לכאורה כי הטעם לבקשת הדחייה לא היה נעוץ במצב חירום, חלילה, שהתעורר אצל הסנגור או מרשו, אלא קשור בנסיעת הסנגור

לחו"ל. זאת ועוד; בקשת הדחייה הוגשה בסמוך מאד לפני מועד ההוכחות, בעוד הסנגור כבר שוהה בחו"ל. הבקשה נדחתה בהחלטת מיום 19.10.2014 בזו הלשון:

"1. בתיק זה כבר נדחו והתבטלו ישיבות הוכחות, וזאת מטעמים הקשורים להגנה. ישיבת ההוכחות האחרונה נדחתה, בין היתר, עקב נסיעה של הסנגור לחו"ל. מועד ההוכחות החדש - 22.10.2014, נקבע עוד ביולי 2014, היה ידוע לסנגור מאז, והודע שוב במעמד הצדדים ובנוכחות הסנגור עצמו בדיון התזכורת שנערך לפני ביום 1.10.2014. מהבקשה עולה לכאורה כי לא הושג הסדר טיעון בין הצדדים ולפיכך יש צורך בהמשך ניהול ההוכחות. על רקע כל אלה, לא ברור כיצד התחייב הסנגור לנסיעה לחו"ל כעת, בידעו על מועד ההוכחות הקרוב הקבוע בתיק. לכך יש להוסיף כי הבקשה הוגשה ימים ספורים לפני מועד ההוכחות, באופן שביטול מועד ההוכחות יוביל שוב לבזבז זמן שיפוטי יקר ולהארכה בלתי סבירה של תקופת ניהול ההוכחות בהליך זה. אשר על כן, הבקשה לדחיית מועד ההוכחות נדחית.

2. להודיע במידי לב"כ הצדדים. הסנגור יודיע למרשו".

אעיר כי בתיק האלקטרוני מופיעה בתיקיית "פניות מזכירות" הערת-מזכירות מפורטת ממנה עולה כי עוד באותו היום, הודיעה המזכירות לסנגור בשיחה טלפונית על ההחלטה הנ"ל (המזכירות צלצלה למכשיר טלפון הנייד של הסנגור שהשיב לשיחה בעודו בחו"ל), והקריאה לו את נוסח ההחלטה במלואה.

3. על-אף החלטתי האמורה שהודעה לסנגור, הרי בישיבת המשך ההוכחות ביום 22.10.2014 לא התייצב לדיון הסנגור או מי מטעמו, ואף לא התייצב הנאשם. כחצי שעה לפני שעת הדיון, עדכן אותי בא-כוח המאשימה כי קיבל מסרון מהסנגור בו הוא ביקש את סליחת בא-כוח המאשימה, וכן ציין במסרון כי הוא שוהה אותה עת בפנמה לרגל עסקים וכי לא יתייצב לדיון. בא-כוח המאשימה ביקש לבטל את זימון עדיו וקיבל ממני היתר לכך.

בהחלטתי מאותו היום, קבעתי ישיבת תזכורת במועד סמוך לאחר שובו של הסנגור מחו"ל, וצינתי כי הסנגור יבוא ערוך לשאלה מדוע לא יחויב בהוצאות אישיות בגין התנהלותו. לישיבת התזכורת שוב לא התייצבו הנאשם ובא-כוחו, בטענה כי לא קיבלו את פרוטוקול הדיון. לפיכך, נקבעה ישיבת התזכורת הנוכחית.

4. שמעתי היום את טענות הצדדים בעניין. בא-כוח המאשימה עמד בדבריו על מכלול נסיבות העניין ועל החומרה שטמונה בהתנהלות הסנגור, וטען כי מן הראוי להטיל עליו הוצאות אישיות.

לטענת הסנגור, לא היתה לו כל כוונה לפגוע בבית-המשפט. נסיעתו לחו"ל היתה לצורך פגישה עם נשיא מדינה זרה ולא ניתן היה לדחותה. לטענתו, אם וככל שהיה יודע על מועד הנסיעה מוקדם יותר, היה מקדים לבקש את הדחייה.

5. אני מקבלת את התנצלות הסנגור, אך דוחה את הסבריו. כפי שפורט בראשית הדברים, הסנגור ידע על מועד המשך ההוכחות מבעוד מועד. על-אף שיש להניח שנסיעת העסקים של הסנגור היתה ידועה לו עובר ליום

19.10.2014, הוא לא טרח לפנות בבקשה מתאימה לבית-המשפט אלא 3 ימים בלבד לפני מועד הדיון, לאחר שכבר טס לחו"ל ובעודו שוהה שם. (במאמר מוסגר אעיר כי הגשת בקשת דחייה במועד כה סמוך להוכחות, אינה מאפשרת לבית-המשפט לקבוע תחת ההוכחות דיונים בתיקים אחרים, באופן שעלול להוביל לבזבוז זמן שיפוטי ביומן-דיונים עמוס. מכל מקום, בקשת הסנגור נדחתה מטעמים מהותיים עליהם עמדתי בהחלטתי הקודמת שנוסחה המלא הובא בפיסקה 2 לעיל). על-אף שמזכירות בית-המשפט הודיעה לסנגור על דחיית בקשתו, לא התייצב הסנגור או מי מטעמו לדיון. גם הנאשם לא התייצב לדיון, בלא שהובא לפניי טעם מהותי לכך. יש להניח כי הסיבה לאי התייצבות הנאשם, היתה נעוצה בכך שהסנגור הודיע למרשו כי יעדר מהשיבה.

מכלול התנהלות ההגנה מלמדת כי תכליתה היתה להעמיד מותב זה בפני עובדה מוגמרת שמשמעותה סיכול האפשרות לקיים את ישיבת ההוכחות שנקבעה ושהוזמנו אליה עדים. זאת, על-אף שבית-המשפט הבהיר ישיבה קודם לכן כי לא יאפשר דחייה נוספת של דיונים, ועל-אף שבקשת הדחייה של הסנגור נדחתה טרם מועד ההוכחות בהחלטה מנומקת ואף הודעה לו טלפונית על-ידי המזכירות. דומה כי אין צורך להכביר מילים על כך שמדובר בהתנהלות בלתי מכובדת ובלתי ראויה, שגם הובילה לבזבוז זמן שיפוטי של יום דיונים מלא (משעה 10:30 ואילך) ובזבוז משאבים ציבוריים שכרוכים בכך. נראה כי הסנגור - שיש להניח שידע את כל אלה - העדיף נסיעת עסקים על-פני מילוי חובותיו כסנגור מייצג.

בנסיבות אלה, אני רואה לחייב בצער רב את עו"ד חן בגין התנהלותו האמורה בהוצאות אישיות לטובת אוצר המדינה בסך 4,000 ₪. ההוצאות ישולמו בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/12/2014 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת התשלום לפירעון מיידי.

המזכירות תעביר העתק החלטה זו למרכז לגביית קנסות.

ניתנה היום, ט' חשוון תשע"ה, 02 נובמבר 2014, בנוכחות
הצדדים.